

ÇAY BU KADAR ÖNEMLİ Mİ?

HASAN PİR'İN KÖŞE YAZISI

Türk kültüründe olduğu gibi dünyanın pek çok ülke ve medeniyetinde çay önemli bir kültür öğesidir.

Toplum halinde yaşama bilincinin zayıfladığı ve ferdileşmenin ön plana çıktığı günümüzde bile ikili ve toplumsal diyaloglarda çay çok önemli bir köprü vazifesi görmektedir.

Günümüzde, içinde yaşadığımız toplumun hemen hemen her kesiminden insanların karşılıklı konuşmaları, diyalog kurmaları, sohbet ve muhabbet etmeleri için bir vesile gerekmektedir. Şöyle bir değerlendirin bakalım çay içme ve çay içirmeden daha kolay bu işin bir yolu, bir köprüsü var mıdır?

Bizim kültürümüzde yıllarca vatandaş – devlet diyalogunda çay önemli bir görev üstlenmiştir. Köyünden kalkıp bir işi için devlet kapısına gelen vatandaş için işinin görülmesinden daha önemli olan karşısındaki devlet görevlisinin kendisine bir bardak çay ikramıyla göstermiş olduğu ilgi ve iltifattır. Bu ilgiye muhatap olan vatandaşımız bir bardak çayda aslında devletin sıcaklığını bulmaktadır...

Toplumun hangi kesimi için düşünürseniz düşünün, bugün diyalog kurma adına yaşanan problemlerin çözümünde **“çay içirme”** ve **“çay sohbetleri”** nden başka daha ucuz, daha basit ve daha zekice bir çözüm bulamazsınız...

Gönül sohbetleri için ise çay zaten hep güzel bir bahane olarak kabul edilmiştir. **“Gönül ne çay**

ister ne çayhane, gönül sohbet ister çay bahane” sözübu gerçeğin ifadesidir. Eskilerin deyişi ile **“Çay,**

meşrubatlar içinde bir iksir-i azamdır.” Çayın bu kadar önemli olduğunu zaten hepimiz biliyoruz ama, belki bu söz bizim söyleyemediklerimizi de içine alıyor ve öz bir şekilde özetliyor.

“Çay ikram etme” geleneğimizi unutmamalı ve usanmadan devam ettirmeliyiz. Çocuğumuz; bir çay ocağında bir arkadaşımıza çay ikram edip onun parasını verdiğimizizi görmeli, bu anı yaşamalı ve bu kültürü yaşayarak öğrenmeli. Unutmamak gerekir ki, insan ruhu vermekle mutlu olur. Bir bardak çay ikramımızın bizim ruhumuzda bıraktığı hazzı hissediyorsak bu iş tamamdır...

Devlet dairesinde çalışan bir görevli isek (amir veya memur fark etmez) bir iş için kapımızı çalan vatandaşlara bir çay ikram ederek, diyalog sıcaklığını diri tutmalıyız.

İşin bir diğer tarafı da dinimizde -helal olmak şartı ile- ikram etmek ve ikramı kabul etmek sünnettir. Çay gibi, kesemize fazla yük getirmeyecek bir bardak çayı hem ikram etmeli hem de ikram edilen çayı içmeliyiz. Bu güzellikleri yaşarken bir yandan da sünnet işleme sevabını almış olacağız.

Çay; yeri gelmiş yalnızlara yoldaş, yeri gelmiş dertlilere ilaç olmuştur. İnsanımız; yalnızlığını, sıkıntısını, gam ve kasvetini sır ortağı olarak çayla paylaşırken de, bir anlamda çayı duygularına köprü yapmıştır.

Toplumsal değerlerin gittikçe erozyona uğradığı bir dönemde çay, kültürel bir köprü olmuştur... Bunun için çay içirmenin, çay ikramlarının ve çay sohbetlerinin kıymeti iyi bilinmeli ve devam ettirilmelidir...

Güzel günler dileğiyle.